

fasten Commentars zu PĀṆINI'S Grammatik; s. BÖHTLINGK in der Einl. zu seiner Ausg. des P. Bd. II, S. LII. fgg.

काशिकन्या (का^० + क^०) f. die Kāci'sche Jungfrau, Tochter des Königs von Kāci MBh. in BENF. Chr. 19, 6. 20, 18. 31, 17.

काशिकसूत्र (का^० + सू^०) n. feiner Baumwollstoff aus Kāci VJUTP. 212.

काशिकाप्रिय (का^० + प्रिय) m. ein Bein. des Königs Divodāsa ÇABDAR. im ÇKDr. — Vgl. काशियति, काशिराज.

1. काशिन (von काप् oder 1. काश) 1) adj. am Ende eines (omp. schei-nend, erscheinend, den Schein von Etwas habend: मतकाशिनी MBh. 1, 6554. 3, 17118. R. 5, 18, 37. 6, 7, 48. DAÇAK. 101. 1. कर्मसु — घनानाद्व्य-काशियु । मार्यदृष्टि कृया: Buāg. P. 4, 29, 47. नितकाशिन der als Sieger erscheint, sich als Sieger gebahrt MBh. 2, 2183. 3, 790. 14962. fg. 16394. R. 3, 1, 19. 4, 10, 9. 48, 23. 6, 28, 10. 70, 45. 92, 65. त्रयकाशिन dass. Buāg. P. 4, 10, 15. Vgl. घयापकाशिन. — 2) m. N. pr. eines Mannes PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 35, 7 v. u. eines Sohnes von Brahman Kavi MBh. 13, 4150.

2. काशिन (falsche Schreibart für कामिन) adj. mit Husten behaftet RĪGĀN. im ÇKDr. काशी चित्रवर्णयैश्चैर्यम् (weil er sich sogleich verrathen würde) PAÑKĀT. V, 41.

काशिनगर (काशि + न^०) n. die Stadt der Kāci, Benares MBh. in BENF. Chr. 11, 41.

काशिनाथ (काशि + नाथ) m. N. pr. verschiedener Männer Verz. d. B. H. No. 773. 813 (Çiva?). — Vgl. काशीनाथ.

काशिय (काशि + य) m. Gebieter über die Kāci MBh. 1, 1809.

काशियति (काशि + पति) m. dass. MBh. 1, 4083. Buāg. 1, 5. so heisst Divodāsa Dhanvantari, der Lehrer des Ājurveda, Suçr. 1, 6, 6. 2, 347, 16 (काशि^०).

काशिपुरी (काशि + पुरी) f. die Stadt der Kāci, Benares MBh. 13, 785. BENF. Chr. 14, 17.

काशिराज (काशि + राज) m. König der Kāci MBh. 13, 265. BENF. Chr. 3, 9. 17, 22. HARIV. 4967. Buāg. P. 9, 22, 23. Als best. Persönlichkeit mit dem Dānava Dīrghaśihva identif. MBh. 1, 2676. als Bein. des Divodāsa Dhanvantari (vgl. काशियति) TRIK. 2, 7, 21. Suçr. 1, 1, 7. 2, 428, 9. Grossvater von Dhanvantari VP. 406. LIA. I, Anh. xxix.

काशिराजन् (काशि + रा^०) m. dass. MBh. in BENF. Chr. 11, 17.

काशिरैल von काश P. 4, 2, 80.

काशिविलास s. काशीविलास.

काशिलु (von काप्) adj. glänzend, strahlend: काशिलुना कनकवर्णवि-भूषणेन Buāg. P. 4, 30, 6.

काशी s. unter 1. काश und unter काशि.

काशीखण्ड (का^० + ख^०) m. n. Titel eines über Benares handelnden Abschnitts im SKANDAPURĀNA Verz. d. B. H. No. 489—494. 1349 (काशि^०). 1331.

काशीत n. N. eines Sāman LĀTJ. 7, 2, 1. 10, 6. Ind. St. 3, 213.

काशीनाथ (काशी Benares + नाथ Gebieter) m. 1) ein Bein. Çiva's ÇABDAR. im ÇKDr. — 2) N. pr. verschiedener Männer Gel. Anz. d. k. b. Ak. d. Ww. 1844, No. 72, S. 583. GILD. Bibl. 399. Verz. d. B. H. No.

543. 1013. 1384. काशीनाथभट्ट ebend. No. 884—886. BURN. im Buāg. P. t. I, p. LVII. काशीनाथपत्नी Verz. d. B. H. No. 567. — Vgl. काशीनाथ.

काशीय 1) von 1. काश gaṇa उत्क्रादि zu P. 4, 2, 90. — 2) von काशि P. 4, 2, 113, Sch. — 3) N. pr. v. l. für काशिराज VP. 406, N. 9.

काशीराज m. = काशिराज MBh. 4, 2351. Bein. des Divodāsa ÇABDAR. im ÇKDr.

काशीविलास (काशी + वि^०) m. Titel eines in Bhāṣhā und Sanskrit verfassten Werkes Verz. d. B. H. No. 1388. काशिविलास ebend. No. 826.

काशीय 1) m. (काशि oder काशी + ईय) a) ein Bein. Çiva's. — b) ein Bein. Divodāsa's WILS. — Vgl. काशीनाथ, काशियति, काशिराज. — 2) n. Eisenvitriol H. an. 3, 726. उपधातुविशेष: । किराकसी इति भाषा । तद्विविधम् । धातुकाशीश्च १ । तद्विद्वर्णं लोहितं च । पुष्पकाशीश्च २ । तच्छुक्तावर्णं कृष्णं च । इति रत्नमाला ॥ ÇKDr. Vgl. कामिस.

काशीश्वर (काशि oder काशी + ईश्वर) m. Fürst der Kāci oder Gebieter von Kāci: काशीश्वरस्य तीर्थे MBh. 3, 6027. N. pr. eines grammatischen Autors COLEBR. Misc. Ess. II, 46. 47. 48. In काशीश्वरीणा, Titel einer grammat. Abhandlung ebend. 47, ist काशीश्वरी viell. Titel einer von काशीश्वर verfassten Grammatik.

काशमेतु (काशी + सेतु) m. Titel eines Werkes Verz. d. B. H. No. 1403.

काष्पूकार m. Betelnussbaum WILS. — Viell. fehlerhafte Schreibart für कामूकार.

काशिय patron. von Kāci: काशेस्तु काशियो (LANGL. काशियो) राजन्युत्रो दीर्घतपास्तया HARIV. 1734. काशियो eine Tochter des Königs der Kāci MBh. 1, 3785.

काश्मीर f. Gmelina arborea Roxb. AK. 2, 4, 2, 16. H. 1143. MBh. 3, 11569. R. 2, 94, 9. Suçr. 1, 140, 16. 143, 7. 377, 16. 2, 193, 14. 339, 13. 350, 17. — Vgl. काश्मर्य, काश्मरी, काश्मर्य.

काश्मर्य m. dass. AK. 2, 4, 2, 16. MBh. 13, 2773. Suçr. 1, 157, 1. 159, 16. 2, 39, 3. 40, 16. 78, 10.

काश्मीर (von काष्मीर) 1) adj. f. ई aus Kaçmīra gebürtig, von dort-her kommend gaṇa कच्छादि zu P. 4, 2, 133 und gaṇa सिन्धादि zu 4, 3, 93. COLEBR. Misc. Ess. II, 179. काश्मीरीव तुरंगमी MBh. 4, 254. काश्मीर: पुष्कराक्षः Pushkarāksha, König von Kaçmīra MUDRĀR. 18, 17. m. pl. die Bewohner von Kaçmīra H. 958, v. l. MBh. 2, 1870. 6, 361. 375. HARIV. 11201. VP. 191. 195. BURN. Intr. 569. काश्मीरेषु bei den Kaçmīra, in Kaçmīra MBh. 3, 5032. Suçr. 2, 169, 8. 173, 6. Sch. zu P. 3, 2, 112 — 114. Im sg. N. des Landes Verz. d. B. H. 93, 10 v. u. Hir. 46, 14. Ind. St. 1, 153, N. काश्मीरमण्डल (काश्मीर^० BURN. Intr. 569, N. 4) MBh. 3, 10545. 13, 1695. R. 4, 43, 22. काश्मीरपुर BURN. Intr. 393. fg. — 2) f. काश्मीरा eine Traubenart, = कपिलद्राक्षा RĀGĀN. im ÇKDr. Die Identif. mit अतिविषा im ÇKDr., angeblich nach MED., beruht auf einer Verwechselung mit काश्मीरजा. — 3) f. काश्मीरी = काश्मरी H. 1143, v. l. Buāg. im ÇKDr. Ficus elastica Roxb. WILS. — 4) n. SIDDH. K. 249, b, 2. a) die Wurzel von Costus speciosus AK. 2, 4, 5, 11. H. an. 3, 536. MED. r. 134. — b) Safran H. an. MED. काश्मीरद्वयसान्द्रदिग्धवपुषः BHARTṚ. 1, 48. काश्मीरगन्धमृगनामिकताङ्गरामां KĀURAP. 9. Gtr. 1, 25. Vgl. unter कुङ्कुम. — c) = टङ्क H. an. MED.